

ငြိမ့်လတ်ဖောင်ပြင်သူ

ပွဲဝင်တဲ့ပန်း

(စာပေဗိမာန်စာမူဆုရ)

အခန်း (၁)

မင်္ဂလာ

* မေတ္တာဟူသည်

လရောင် ခြည်တည့်၊ မည် မျှဝေးဝေး

အေးမြအေး၏ ၊ အေးခြင်းကောင်းစွာ

မင်္ဂလာ။

* သစ္စာတန်ဖိုး

ကြယ်စင်မျိုး တည့်၊ ချိန်ထိုးစစ်ဆေး

ဖွေးမြဲဖွေး၏ ၊ ဖွေးခြင်းကောင်းစွာ

မင်္ဂလာ။

* ဘယ်ညအိုအို

ဘယ်လိုမှော င်မှော င်

လရောင် နှလုံး၊ လှအောင်ပြုံး ဤ

ကျင့်သုံးငွေကြယ်

မုန်းတိမ်ပယ်မှ။

* ချစ်ဖွယ်လောက

ပစ္စက္ခနှင့်

ဘဝဆက်ရန်၊ မနက်ဖြန်တွင်

သံစဉ်ဆိုတေး၊ ပန်းချီမွှေးလိမ့်

မွေးခြင်းကောင်းစွာ

မင်္ဂလာ။

*

အဖြူချစ်သူ

* အနေရိုးသည်

လမ်း၊ ဘိုးတူ နှလုံးဖြူ၍

* အယူဖြောင့်သည်

အမှောင့် ဉာဏ်ဝေး မေတ္တာမွေး၍

* အတွေ့မှန်သည်

ရန်လိုအမုန်း မကျင့်သုံး၍

* အသွင်အေးသည်

ယဉ်ကျေးစိတ်ဓာတ် ကြင်နာတတ်၍

* အကျင့်မြတ်သည်

ယုံမှတ်သန့်စင်၊ တရားမင်၍

* အလှူမက်သည်

ရက်ရောနှစ် ထောင်း၊ သဒ္ဓါကောင်း၍

* အလှကြိုက်သည်

စရိုက်ဘာဝ ပင်ကိုယ်လှ၍

* အသွေးနီသည်

ဇာနည်မျိုး စစ်၊ နိုင်ငံချစ်၍

* ဘာလူမျိုး လဲ

အမေးမကဲနဲ့၊ အသွေးထဲအသားထဲ

အသည်းထဲထိ၊ စွဲငြိမှတ်ပါ

မြန်မာအစစ်

အဖြူချစ်သူ။

*

ရွှေမြန်မာရဲ့ စာမျက်နှာ

* အဘိုးမြန်မာ၊ ဘွားမြန်မာနှင့်

အမေမြန်မာ၊ ဖေမြန်မာတည့်

တို့နေသည်မှာ ၊ ပြည်မြန်မာ။

* အကြေအညာ၊ ပြည်မြန်မာမှာ

ခြေရာဗွေမှာ ၊ လာစော်ကားလျှင်။

* သားစဉ်မြေးဆက်၊ သွေးစည်းလက်နှင့်

အရှက်မကွဲ၊ အသက်လဲမည်

နီရဲသည်မှာ ၊ သေအချာ
ဇာတိမာန်စိတ်အရေး ပါ
ရွှေမြန်မာရဲ့ စာမျက်နှာ။

၊(၁၂-၁၂-၉၇)

တစ်ရွက်နှစ် လွှာ
* ကိုယ်စိတ်မကြည်
ကိုယ့်ဆီတစ်ခေါက်
သူမရောက်။

* သူမရောက်လာ
ကြာတော့ကြာလျှင်
မရွှင်ကိုယ့်စိတ်
ညှိုးငယ်ထိတ်။

* ကိုယ်စိတ်ကြည်သာ
သူရောက်လာ၏
သူရောက်လာလျှင်
ကိုယ်စိတ်ရွှင်၏။

* တစ်သက်တာဝယ်

တစ်ရွက်နှစ် လွှာ
ဘယ်ညာသွယ်ယှက်
စွယ်တော် ရွက်သို့
နှစ် ကိုယ့်တစ်စိတ်
ချစ်ရိပ်အသွင်
ချစ်ရင်ခွင်မှာ
ချစ်လိပ်ပြာဝဲ
မခွာခဲ့ပြီ
သူဆိုသည်မှာ ချစ်ကဗျာ
ကိုယ်ဆိုသည်မှာ ကဗျာဆရာ။
(၈-၁-၉၆)

*

ပွဲဝင်တဲ့ပန်း
* လှိုင်းတိုက်တော့
ငိုက်
လှိုင်းရိုက်တော့
မြုပ်

လှိုင်းပုတ်တော့

ပေါ်

လှိုင်းကော်တော့

ရွေ့

လှိုင်းမွေ့တော့

ရွှင်

လှိုင်းရင်ခွင်

အချစ်နန်း။

* ဒီအတက်မှာ

သူဆန်လို့

ဒီပြန်ရင်

သူမငြင်းပါဘု

သီချင်းယမုံနာနဲ့

ဘုံဓမ္မတာ ရေလောဝဲမှာ ဖြင့်

စုန်ဆန်ခါ ဗေဒါရဲ့တယ်

ပွဲဝင်တဲ့ ပန်း။

(၅-၁၁-၉၇)

ဆုံရပ်ဒီမှာ

* ပြိုကွဲခြင်းကို

နှစ်သက် လိုလျှင်

ငါနှင့် အသင် ကျောနှင့် ရင်။

* ပေါင်းစည်းခြင်းကို

ချစ်မက်ပိုလျှင်

အသင်နှင့် ငါ အသည်းနှစ်ဖွာ

* ပြိုကွဲနိဂုံး

အလှပျက်သုဉ်းဖို့၊ အမုန်းဗီဇ

သန္ဓေစသလို

* ပေါင်းစည်းအနှစ်

ကောင်းခြီးသစ်ဖို့၊ အချစ်ဗီဇ

သန္ဓေစတယ်။

* ချစ်မုန်းစည်းခြား

အခြေခံထားရင်း

‘အများ သည်အား၊ အားသည်အများ’တဲ့

ခံစားသိကဲ နှလုံးစွဲလျှင်

* ဘဝသမိုင်း

ပုံနှိုင်းထင်ဟပ်

ဆုံရပ်ဒီမှာ ၊ စာမျက်နှာတွင်
ငါနှင့် အသင် ... ကျောနှင့် ရင်လား
အသင်နှင့် ငါ ... အသည်းနှစ် မြှာလား
(၉-၈-၉၇)

*

ဆီတစ်မီး ရေတစ်အိုး ပျိုး တစ်ရာ

* အမှောင်စခန်း

အရောင် မကန်းဘဲ

အောင်နန်းစိန်သီး

ထိန်ထိန်ညီးရန်

ဆီမီးတစ်တိုင် ထွန်းခဲ့၏။

* မောသူလည်းလန်း

နွမ်းသူလည်းရွှင်

အေးစေချင်၍

ရေစင်တစ်အိုးတည်းခဲ့၏။

* ရွာမဆုံးပါ

နာသုံးနာမိုး

ခါမညှိုးဘဲ

ပန်းမျိုး တစ်ရာပျိုး ခဲ့၏။

* ဆီမီးတန်ခိုး

ရေတစ်အိုးဖြင့်

ပန်းမျိုး တစ်ရာ

ပွင့်ဝေဆာလျှင်

ရင်မှာ လှိုင်းအိ

နှိုင်းမရှိအောင်

ဝီတိရွှန်းဝေနေတကား။

(ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်များ သို့) (၂၀-၁၁-၉၇)

*

အရုဏ်ဦးနဲ့ပန်းပွားချိန်

* နေ့စဉ်ရက်ဆက်

ဝတ်မပျက်ဘဲ၊ စိတ်လက်ရွှင်မြောက်

ကျန်းမာထောက်၍

လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့ကြပါပြီ။

* နံနက်အရုဏ်

နှင်းဝတ်မှု နံနင့် ၊ သုန်သုန်လေညှင်း

ရှုရှိုက်သွင်းသည်၊ ရင်တွင် :ချမ်းမြ

ထိုခဏ။

* ဘုရားစာရွတ်

တတွတ်တွတ်နှင့် ၊ ကင်းလွတ်မြူတိမ်

နှလုံးအိမ်တွင် ရိပ်ငြိမ်သာစွ

တရားရ။

* ကိုယ်လက်ကျန်းမာ

စိတ်ချမ်းသာလျှင်၊ မေတ္တာလမင်း

အမှောင်ကင်းလျက်၊ လင်းလက်ရောင် ဝါ

ဝန်းကျင်သာ၏။

* ကျန်းမာရေး စစ်

ဆေးလည်း ဖြစ်၍ ၊ နေ့သစ်လည်းပျိုး

ကျေးဇူးတင်နိုးထ၊ ပန်းဖူးစ

သော ကစင်ဝေး၊ မောဟပြေးလျက်

ငြိမ်းအေးသက်သာ၊ တေးကဗျာနှင့်

ရှည်ကြာနှစ်သက် ၊ လမ်းလျှောက်ထွက်သည်

နံနက်မိုးသောက်၊ နေ့တိုင်းပါ

အရုဏ်ဦးရဲနေ့တိုင်းပါ

အခန်း (၂)

တီးကြအောင်မောင်း

* ပြည်မြန်မာ

လယ်ယာနဲ့ ကန်ဆည်မြောင်း

စပါးဆန်ရေနှင့်

ဘုရားစေတီ မွေသရီတောမှာ

တရားဝေစည် အလှူပေါတယ်

မြှောသံငြိမ့်ညောင်း။

* တို့မြန်မာ

ပြည်သာဖို့အောင်ကြောင်း။

ယဉ်ကျေးအစဉ်အလာနဲ့

ဘဝင်အေးစရာ မှန်သမျှကို

အထင်သေးကာ ရန်လာစလျှင်

ခံချမယ် ညီညာဖွဲ့နဲ့

ရဲတဲ့ဖော်ပေါင်း။

* အောင်မြန်မာ။

အောင်ပါစေ အောင်နိမိတ်နဲ့

အောင်စိတ်ဆောင် အောင်မြေနန်းမှာ

အောင်ပန်းဝေဖြာ။

အောင်အတိတ် ဆင်ယင်ကာ

အောင်အစဉ်လာ သရဖူဆောင်း

အောင်ကြောင်းရည်မျှော်ပါလို့

အောင်မင်္ဂလာ ဝဋ္ဋာတုန်ဟီးအောင်

တီးကြအောင်မောင်း။

၂၃-၁၀-၉၇

*

နှင်းဆီရူး

* နှင်းဆီဖူးမှ

နှူးလို့လှသတဲ့။

* နှင်းဆီပန်းမှ

နှမ်းလို့သတဲ့။

* နှင်းဆီဆင်မှ

အမြင်လှမတဲ့

ဆိုခဲ့သူရယ်။

* သို့သော်

နှင်းဆီညှာတံ၊ ဝန်းရံဆူးယှက်

ရှိက်ပင့်သက်နှင့် ၊ ရှေ့ဆက်ပုံရေး

တွန့်လက်နှေးလျက်။

* အဆင်းနီနီ

သင်းကြည်ကြည်နှင့်

နှင်းဆီယဉ်ယဉ်၊ နှင်းဆီမြင်တိုင်း

ရင်လှိုင်းဘောင်ဘင်၊ ခါလှုပ်ချင်သည်

အသင်ရှိက်မူး

နှင်းဆီရူး။

*

အနမ်းဦး

* ရင်ထဲစွဲနှင့်

လှတစ်ပွင့်ပန်း၊ အခွင့်ကမ်းလျှင်

ဆွတ်နမ်းကြည်နူး၊ ရူးချင်ရူးစေ

လက်ဦးမွန်က

ချစ်ခဲ့ရလို့။

* ပူးစာအရံသင့်

ကံအမြင့်မှာ ၊ အခွင့်သာစဉ်

အလျင်လက်ဦး၊ ချစ်စိတ်မူးခဲ့

ရှုးဆွတ်မိပန်း နွမ်းယဲ့ယဲ့

ရှုးသွပ်မိပန်း လွမ်းသဲ့သဲ့။

* အသည်းစစ်စစ်

အချစ်ကဲကဲ

အစွဲစွဲအလန်းလန်း

ရှုးအောင်လွမ်းသည့်

နွမ်းပန်းကိုကြည့်

ရင်မချီဘူး

အနမ်းဦးသူ မှာ ပြီလား။

*

ပိတောက်ရွာက ရင်ပဲ့တင်

* အတာနှစ် ကူးလည်း

နှစ် ဦးအခါ ငြိမ်းချမ်းသာမှ။

ဒါနပြုလည်း

ကောင်းမှု ရည်မျှော် သာဓုခေါ်မှ။

ရေစင်ဖျန်းလည်း

ရွှင်လန်းမောပြေ ပီတိဝေမှ။

ပိတောက်လှိုင်လည်း

ကြိုင်လောက်နဲ့သာ ထိန်ထိန်ဝါမှ။

* ပိတောက်ဝါဝါ

အတာကူးကူး

မြူးမြူး သင်္ကြန်

ဟန်ယဉ်ကျေးကျေး

လှူပေးဝေဝေ

ရွှေဝါမြေတည့်။

* ဘုရားရောင် ဝါ

သင်္ကန်းဝါနှင့် ၊ ရွှေဝါလယ်ကွင်း

ရွှေနှံဝင်း၍ ၊ ပန်းမင်းရွှေဝါ

ပိတောက်ရွာ မြန်မာ ဖြစ်ခြင်း

နှလုံးသွင်းတိုင်း၊ ဘေးကင်းရန်ကွာ

မင်္ဂလာဟု၊ မေတ္တာဝင်ဖူး

အလှထူးသည့်

ကြည်နူးရင်ဝယ် တသိမ့်သိမ့်

*

ဘုရားဈေးက တေးချီချီ

* ဘုရားစောင်းတန်း

စကြံနီလမ်း၌၊ ပန်းဝယ်ယူပါ

ပန်းလှူပါဟု၊ ပျူငှာဟစ်ကြွေး

ချီသာမေးသည်

ဘုရားဈေးက ... အိုပန်းသည် ... ။

မေးလို့မဝယ်

ဘေးသို့ဖယ်လည်း၊ ညှိုး ငယ်မသုံး

ဖြူနုလုံးနှင့် ၊ အပြုံး မပျက်

ခွင့်လွှတ်လျက် ... ။

ဘုရားဈေး၌

နွေးထွေးမှုရာ၊ ပန်းရောင် ရှာသည်

သမ္မာဇီဝ ထိုလုပ်ငန်း ... ။

ဘုရားဈေး၌

ချီအေးသံသာ၊ မင်္ဂလာကြောင့်

ဆရာမောင်ယဉ်မှူး ၊ ဖွဲ့သီဖူးသည်

ကြည်နူးထံတျာ၊ ကဗျာအလှ

တေးတစ်စကို၊ ဖွဖွဆိုရင်း

ကိုယ့်ရင်တွင် ၊ ချက်ချင်း အေးမြ

ထိုခဏ။

ဘုရားတစ်ခေါက်

ဖူးဖို့ရောက်တိုင်း၊ နှစ် ခေါက်ဖြတ်သန်း

ပန်းဈေးတန်းက၊ ပန်းသည်မတို့

ပန်းလှသလို၊ နှုတ်ဟချို၍

ကုသိုလ်လည်းရ၊ ဝမ်းလည်းဝသည့်

မျှတလျှောက်လှမ်း၊ သူတို့လမ်းဝယ်

ငြိမ်းချမ်းပါစေ၊ ဖြောင့်တန်းစေဟု

ခွန်းခြွေဆုတောင်းမိတကား။

(ဆရာမောင်ယဉ်မှူး နှင့် ရွှေတိဂုံဘုရားဈေးသို့ အမှတ်တရ) (၂၉-၁၁-၉၇)

*

မှန်မကြည့်တဲ့ မျက်နှာ

* သူကြည့်ကိုယ်ကြည့်

နှစ် ကိုယ်ကြည့်ခိုက်

မသိသလို သိသလိုနှင့်

ကိုယ့်ကိုသူပြုံး၊ ကိုယ်ပြန်ပြုံး ရင်း

လုံးလုံးသတိ၊ မမှတ်မိချေ

သိဟောင်း ကျွမ်းဟောင်းမိတ်ဆွေစစ်။

* ကိုယ်ကြည့်သူကြည့်

နှစ် ကိုယ်ကြည့်ခိုက်

သိသလိုလို၊ မသိသလိုနှင့်

သူ့ကိုကိုယ်ပြုံး၊ သူပြန်ပြုံး လည်း

နောက်ဆုံးသတိ၊ ပြန်မှတ်မိပြီ

အသိအကျွမ်း မဟုတ်ခဲ့။

* ငါးဆယ်ခရီး

အနီးလည်းမှု နှိ၊ အဝေးမှု နှိက

အကြားလည်းထုံ၊ နားလည်းအုံပေါ့

မယုံချင်လည်း မရတော့။

* ယုံဖွယ်အတိ

ဘယ်မရှိဘဲ

သတိပိုလို၊ မပြည့်ကိုယ်နှင့်

နုပျိုဆဲသွင်၊ စိတ်ကြီးဝင်ကာ

အမြင်အကြား၊ မှားပေါင်းများ မှ

မှန်က ဟားတိုက်ရယ်သတည်း။

(၃-၁၁-၉၇)

တစ်ကျော့ပြန်အလှ

* အမှန်သဘာမမြင် ဉာဏ်အနုတ်တွေနဲ့

ပြန်ပြောလျှင် တမင်ပြုတ်စေဖို့

အပင်ခုတ်လို့ သတ်ခဲ့သည်။

* အမြစ်မပြတ်လေတော့

အသစ်ထပ်ကာ ဖြာဖြာဝေဖို့

နွေကန္တာအပူလမ်း

ဖြတ်သန်းခဲ့ပြီ။

* မိုးစက်နဲ့ နင်းရည်

တစ်ကြော့စီ ပြန်ဆုံတော့။

* နဂိုမဟုတ်ပေမယ့်

ထိုငုတ်တွင်

ပျံ့ရပ်ဆင် ငယ်မှုရာနဲ့

နေခြည်မှာ ရွှေရည်လောင်းကာ

ခေါင်းမော့ကြည့်မွေ့။

*

ရွာချစ် ယာချစ်

* တောတောင်ကတုံး

ကြပ်တီးကုန်းနှင့် ၊ ဖုန်းဆိုလို့မြောင်း

ကွင်းကပြောင်သည်၊ မိုးခေါင်ရေရှား

ဖုန်တွေ များ လည်း၊ အဘွားရဲ့ရွာ

အဘိုးရွာဟု၊ ရိုးရာအ ဖြစ်

ရွာကိုချစ်ခဲ့။

* မိမေ့ဖေမေ့

ဘိုးဘွားမေ့ဟု၊ အမေ့ဆက်ခံ

ဇာတိမှန်ရဲ့၊ ဘယ်ကံအဆိုး

ဘယ်အငြိုး ကြောင့် ၊ လေမိုးဖောက်ပြန်

အမှော ကံအလှန်နဲ့၊ ကော်နံမ ဖြစ်

ဖွတ်ရင်းညစ်လည်း၊ ယာမြေချစ်သည်

ရွာချစ်ဆဲပါ။

* ရွာရဲ့အလွန်

တောအစွန်တစ်ဝိုက်၊ မိုးခေါင်လိုက်တော့

စိုက်ခင်းယာပျက်၊ သီးနှံမထွက်လို့

တောကြက်မညံ၊ ခါတွန်သံတုံး

ငုံးလည်းမပူ၊ ဒူး မကူလည်း

ရွာသူချစ်သည်း၊ ယာချစ်ဆဲနော်

လာမခေါ်နဲ့။

* ဟိုး . . . မိုးမြင့်ပေါ်

မျှော်လင့်ခိုးဖွဲ့၊ စိုက်ပျိုး ခဲ့ကြ

ကြိုး သမျှတို့၊ မရမျိုး ဆုံး

ဘဝတုံးလို၊ အရှုံးနံ့နစ်

ကြွေးကျွန် ဖြစ်လည်း

ယာမြေချစ်သည်း ရွာမခွဲနိုင်

* ဟောသည့်ရွာကို

အဖေရှိရာ . . . အမေရွာမို့

အစ်ကိုရှိရာ . . . အစ်မရွာမို့

ညီငယ်ရှိရာ . . . ညီမရွာမို့

ပေါင်းသင်းရှိရာ . . . ပေါင်းရင်းရွာမို့

ချစ်သူရှိရာ . . . အချစ်ရွာမို့

ဘယ်မြို့၊ သာခေါင်၊ ရွှေသို့ပြောင်လည်း

မောင်မသွားဘူး နောင်အစဉ်

သည်ယာကိုပဲ မောင်ချစ်ခင်

သည်ရွာမှာ ပဲ မောင်ပျော်ချင်

ရွာချစ် ယာချစ် သံယောဇဉ်။

အခန်း (၃)

ရွှေပေးလို့ မရ

* ပြည်တွင်း ဖိုးချည်

ချုပ်ထိခံနိုင်

တည်ငြိမ်ပေစွ ကြွေရ

မြန်မာအလှ မြန်မာမ။

အကျီရင်ပုံး

ဆင်ယင်ထုံးနှင့်

အပြုံး ချိုမြ ကြွေရ

မြန်မာအလှ မြန်မာမ။

ဆံမြိတ်ချထား

ပါးကွက်ကြားနှင့်

ခုံညားပေစွ ကြွေရ

မြန်မာအလှ မြန်မာမ။

လည်မှာ ပုတီး

ပုသိမ်ထီးနှင့်

မငြီးအောင်ပ ကြွေရ

မြန်မာအလှ မြန်မာမ။

ကတ္တီပါဖိနပ်

ခြေမှာ ညှပ်လျက်

သပ်ရပ်ပေစွ ကြွကြွရ

မြန်မာအလှ မြန်မာမ။

ရွှေပေးမရ

အလှကြွကြွ

ကျက်သရေနှင့်

တင့်လိုက်ဖက်စွာ

မြင်ချင်ပါသည်

မြန်မာပီသ မြန်မာမ

ယဉ်ယဉ်စစ ရှုမဝ။

*

ကမ်းဝေးငှက်

* အမေ့အိမ်တွင်

မမှိန်အဆင်း၊ ထိန်သာလင်းသည့်

လမင်းတစ်မင်း ရှိပါသည်။

* အမေ့အိမ်တွင်

အရှိန်မယွင်း၊ အစဉ်စီးဆင်းသည့်

စမ်းတွင် :တစ်တွင် :ရှိပါသည်။

* အမေအိမ်တွင်

ချုံ့မြန်ထုံသင်း၊ ဖြူပြာဝင်းသည့်

ပန်းခင်းတစ်ခင်း ရှိပါသည်။

* လမင်းထံမှော် ကံ

စမ်းရေသောက်၍ ၊ ပန်းကောက်မွေ့ကာ

နေလိုပါလည်း

မေတ္တာကမ္ဘာခြားခဲ့ရ

ငယ်ကတည်းက သားဘဝ။

* အမေအိမ်ကို

အချိန်မရွေး၊ ငယ်မူသွေးနှင့်

တွေ :မိတိုင်းတ၊ တမိတိုင်းလွမ်း

လွမ်းမိတိုင်းပင်၊ ဖြေမရွှင်ပြီ

မိခင်ရင်နှင့် ဝေးခဲ့၍။

ခလုတ်တိုက်နေကြသူများ

သတိမပွေ အသိမနိုးတာကြောင့်

မပြည့်အိုးတွေ က ဘောင်ဘင်။

ပစ္စုပ္ပန်တဒင်္ဂကို

အနှစ် ချပ်ရန် မပြင်ကြလေတော့

အလှမမြင် ဘဝင်မလန်း

ကမ်းစပ်သော င်တင်။

သော တာပန် မဟုတ်ကြပေမယ့်

လောကဓံ အရှုပ်တွင် :မှာ ဖြင့်

ရှင်းအောင်ပ မနေလျှင်

မသေခင် ခလုတ်တွေ တိုက်။

အသွားကမမှန်

အလျားအနံ့ မသေချာတော့

မရေရာ အမှောင်ခရီးမှာ

နီးမလို ပိုပိုဝေးတဲ့အပြင်

အဆွေးရင် နေဝင်စောတာကြောင့်

မောမောပြီးဟိုက်။ ။

*

ဈေးသည်

* သိက္ခာဈေးကွက်

နှစ် ဆမက်၍ ၊ အရှက်ဗလာ

မြောင်မျက်နှာနှင့်

လိပ်ပြာဈေးလျှော့ရောင် :လိုက်၏။

* ရိက္ခာဈေးကွက်

သိဆမက်၍ ၊ အရှက်ဗလာ

ပြောင်မျက်နှာနှင့်

သိက္ခာဈေးလျှော့ရောင် :ပြန်၏။

* သတိလည်လာ

ခုတစ်ခါမူ

လိပ်ပြာအတွက်၊ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့်

ဆက်၍ ရောင် :ရန်၊ သူတို့ထံတွင်

လက်ကျန်ဘာရှိ မသိပြီ။

*

တံခါးတစ်ချပ်၏ ဟိုဘက်သည်ဘက်

* လာစေချင်၍

တမင်ကြိုလင့်၊ တံခါးဖွင့်လည်း

အခွင့်မသာ ဝေးခဲ့၏။

* ဝေးပင်ဝေးလည်း

ဝေးသည့်ခြင်းရာ၊ ချစ်မေတ္တာမို့

ရင်မှာ ကြိတ်ပြီး နီးသည်ထင်။

* နီးပင်နီးလည်း

နီးသည့်ခြင်းရာ၊ ဥပက္ခာမို့

ရင်မှာ ပိတ်ဆီးဝေးသည်ထင်

* ဝေးလျက်နီးရာ

ကိုယ့်ကမ္ဘာသို့ မေတ္တာတွေ သာ

ဝင်ခဲ့ပါဟု၊ ပျူငှာဖိတ်ခေါ်

အကြိုမျှော်မင့်၊ မပေါ်ထွက်ပြေး

ဝေးနေဆဲ။

* နီးလျက်ဝေးကွာ

ကိုယ့်ကမ္ဘာမှာ၊ ဥပေက္ခာတွေ

သွားပါစေချင်၊ တွင် တွင် နှင်လည်း

ဝင်လာမစဲ တသဲသဲ။

*

ပါးကွက်ပြုံး နဲ့ ငှက်ကြီးတောင်

* သမီးခင် ပါးကွက်ပြုံး

အလှဆုံးလို့ ဂုဏ်ယူလျှင်။

* သားဆိုလျှင် တအားသက်

ဓားတစ်လက်အသွင်။

* မြန်မာမျိုး ပေမို့

ရိုးရိုးနဲ့ အမြဲယဉ်

သည်းဘဝင် ပါးကွက်ဆင် အမြင်အေး။

* သမိုင်းတစ်ခွင်မှာ

အရိုင်းအယဉ် မမှာ ရအောင်

မ တစ်ထောင် တစ်ကောင်ဘွားမို့

လာစတောင် ကွေ့ရှောင်မ သွားပါတဲ့

အာဂမောင် အဖေ့သားရယ်လို့

ငှက်ကြီးတောင် အားအပြည့်နဲ့

ဓားမြည့် မြည့် သွေး။

*

အရိပ်တစေ

* နေပူကလာ

အရိပ်ဆာ၍ ၊ ခက်မြှာရွက်စိပ်

တချွေးသိပ်ဖို့၊ မေးမှိတ်ခိုဝင်

သစ်တစ်ပင်အောက်။

* သစ်ရိပ်အောက်လူ

ရောက်နှင့် သူက၊ မတူမတန်

ငြူမာန်ဝင်၊ မောင်းထုတ်နှင့်သော်

ဘယ်ရင်ချမ်းမြေ့ပျော်ပါအံ့။

* ခဏခိုနား

ခရီးသွားချင်း၊ စာနာကင်းသည့်

ကြောင်းရင်းဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်။

* မပိုင်ဘဝ

တဒင်္ဂကို၊ ထာဝရပဲ

အတ္တစွဲ၍

တလွဲအသိဝင်သည်လား။

* အရိပ်ထဲမှာ

အနေကြာလည်း

မေတ္တာခေါင်းပါး၊ နှလုံးသားကြောင့်

မခြားသူ့သွင်၊ စိတ်ဝယ်မြင်မိ

နေတွင် လောင်မြိုက်နေဘိသို့။

* အရိပ်ထဲတွင်

မနေချင်ပြီ

ရင်မှာ မအေးတော့ပါ၍။

*

စွန့်ခြင်းရသ

* နောင်ရိုးနှလုံး

သတ္တိထုံးနှင့် ၊ အရှုံးမခံ

အလံမလှဲ၊ ငါသေရဲဟု

တိုက်ပွဲခေါ်လျက်၊ လှေဖောင်ပျက်သည့်

သက်စွန့်မရှောင်၊ ဘုရင့်နောင်၏

ပြောင်ပေသူသွေး၊ စေ့စေ့တွေ့ရင်း။

* သူရဲကောင်းရွေး

လက်မသွေးဖောက်၊ သံချွန်ထောက်ခိုက်

နောက်တွန့်သွေးကြောင်၊ အများ လှောင်၍

အရှက်မှောင်ကဲ၊ ငါသေရဲဟု

မိုက်ခွဲအူဆွ၊ သတ္တိပြသည့်

ဗလမင်းထင်၊ သူ့ဖြစ်အင်၏

ရာဇဝင်တစ်ခန်း ပြန်စူးစမ်းတော့။

* နှစ် ဦးသွေးသောက်

ရဲရဲတောက်၍ ၊ ရွံ့ကြောက်မဲ့ကင်း

အသက်ရင်းကာ၊ ဝံ့ခြင်းတူညီ

သေဖို့ရည်လည်း၊ မညီစွန့်စား

တစ်ခုခြားခဲ့။

* ဘဝတစ်ပွက်

တစ်သက်သာသေ၊ ရှိပစေဟု

မတွေ့ မရွံ့၊ ရဲရဲဝံ့လည်း

စွန့်ခြင်းပီမှ၊ သမိုင်းလှမည်

အာဂသတ္တိနီစေချင်။

*

ကချေသည်များ

* ထိုင်နေသခိုက်

စိတ်နှဲတစ်ဖန်၊ ထချင်ပြန်၏

ထိုင်မိထခက် ခွဲဟစွက်။

* ထခဲ့ပြန်လည်း

စိတ်ထဲနှိုးဆွ၊ ခဏနှင့် ပင်

ပြန်ထိုင်ချင်၏

ထမိထိုင်ခက် ခွိဟစွက်

* လက် ဖြစ်သရုပ်

ခက်ဆစ်ထုတ်တော့

ရုပ်တစ်ခု စိတ်နှစ် ခြမ်း

အကဲဖမ်းခက်၊ စွဲလန်းချက်နှင့်

ပင့်သက်ရှုတ၊ မျိုမျိုချရင်း

စဉ်းစားမိရဲ့ ခဏ ခဏ။

* အကဇာတ်ခုံတွင်

ငါတို့ရွှင်ဖို့

နှစ် ကိုယ့်တစ်စိတ်ကြည့်ခဲ့ရ။

* ဘဝဇာတ်ခုံတွင်

ဘယ်သူရွှင်ဖို့

တစ်ကိုယ့်နှစ် စိတ် ကနေကြ။

*

အမွေစံ သီဝရ

* အမေဆိုတာ အဖြူ

* ဘယ်ညကိုမှ အမှော င်မဖုံး

အလှဆုံးဖြူခဲ့သူ။

* နိမိတ်ဖတ်မလွဲမှားကြပါနဲ့

သိဒ္ဓတ္ထလည်းသညး

ဒေဝဒတ်လည်း သားပါပဲ

ခွဲခြားရင် သားမမည် လို့

သားဟူသည် ကျောနဲ့ရင် မရွေးပါဘု

နှလုံးသားအဖြူသန့်သန့်လေးနဲ့

အမေပေးခဲ့တာ အတူတူ

ရသူတွေ သာ မတူမျှ။

* အမျိုး မှန်ပေမယ့်

အဖိုးတန်အောင် မယူတတ်တဲ့အပြင်

စိတ်ဓာတ်အခံ မတူလွဲတာကြောင့်

အမွေစံ အဖြူအမည်း :

မူကွဲနေကြ။

*

ပန်းသီးတစ်ကိုက်ရဲ့ မနက်ဖြန်

* ဘယ်သူတွေ

ဘယ်အခြေကြီးလို့

ခရီးဘယ်လောက် တွင် တွင် ပါ။

* ပန်းသီးတစ်ကိုက်ရဲ့

ခိုက်တုံ့ကာလ

တစ်ဒဂီ

ဘဝဆိုလျှင်။

* သမုဒယမီးလောင်ပြင်

မိုးမခေါင်စေချင်

သစ္စာရေစင်တစ်စက်

တွင် :မနက်စေချင်

မုဒိတာ အပြုံး တရား

လုံးပါး မပါးစေချင်

* သို့မဟုတ်လျှင်

ကောင်းကင်မြေလွှာ

စေရာလက်ညှိုး၊ တန်ဖိုးကြီးမြတ်

မေတ္တာဓာတ်နဲ့၊ ရစ်ပတ်နှောင်ထုံး

အချစ်တတ်ဆုံးလူသည်။

* ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး

အသည်းနှလုံးနဲ့

ရွံ့မှန်းစရာ၊ သတ္တဝါအ ဖြစ်

တွင် ရစ်မယ့် သမိုင်း

တွေ :တိုင်းရင်မှာ။

*

အခန်း (၄)

မိုးနဲ့မြေ

* အလွမ်းပြေစမ်းရေ မအေးတာကြောင့်

အနမ်းတွေ ပန်းလိုမမွှေးပြီဘု

ဆွေးဗျာထု ဖြေမဆည်။

* စေတနာ အပင်ပျိုး ပေမယ့်

ဝေဒနာဉာဉ် အမြင်ဆိုးတွေ ကြောင့်

မိုးလည်းနွေ

ဆောင်းလည်းနွေ

နွေလည်းနွေ

ရာသီတွေ အသွင်ပြောင်း

အကြောင်းမညီ။

* ဗဟုတောမှာ ဖြင့်

အညှုသဘောတွေ နဲ့

အတုပေါတာကြောင့်

လူ့လောကီ လူ့ဇာတ်လမ်းတွေ က

ဆန်းပေသကဲ့ ထွေလီပွေလီ

သွေဖီချင်လို့ လွတ်မတဲ့လား။

* ကတိဗလာနဲ့ ဇွတ်မငြင်းပါဘု

ဝိဘာဂဝဋ် မကင်းလေတော့

ကရွတ်ကင်း သံသရာမှာ ဖြင့်

အပြန်တစ်ရာ အတိုးနယ်ချဲ့တာကြောင့်

ကံကြမ္မာယိုးမယ်ဖွဲ့ပါလို့

(အမေရယ် သားမှာ တော့) မိုးနဲ့မြေမှာ :။

*

စိတ်ကောက်တဲ့ည

* ဗိုင်းငင်နေတုန်း လရောင် ဖုန်း

ကျွန်မမုန်းတယ် မောင်ကြီးရယ်။

* လသာနေတုန်း တိမ်ပြာဖုံး

ကျွန်မမုန်းတယ် မောင်ကြီးရယ်။

* ညရိပ်မှောင့်တုန်း ကြယ်ဆိတ်သုဉ်း

ကျွန်မမုန်းတယ် မောင်ကြီးရယ်။

* စိတ်ကူးယဉ်တုန်း လှုပ်မျက်ခုံး

ကျွန်မမုန်းတယ် မောင်ကြီးရယ်။

* ရင်ခုန်မြန်တုန်း ပလွေသံဆုံး

ကျွန်မမုန်းတယ် မောင်ကြီးရယ်။

* ခြေသံစွင့်တုန်း ခွေးဟောင်ချုန်း

ကျွန်မမုန်းတယ် မောင်ကြီးရယ်။

* လည်ပင်းရှည်တုန်း ဉာဉ်ဝက်ဆုံး

ကျွန်မမုန်းတယ် မောင်ကြီးရယ်။

* မျက်လုံးကြောင်တုန်း မျက်ရည်ဖုံး

ကျွန်မမုန်းတယ် မောင်ကြီးရယ်။

* အိပ်မက်မျှော်တုန်း ပင့်သက်ရှုံး

ကျွန်မမုန်းတယ် မောင်ကြီးရယ်။

* ရက်မဝတုန်း ညကပြုံး

ကျွန်မမုန်းတယ် မောင်ကြီးရယ်။

* မောင်ကြီးသိရင် မလှောင်နဲ့ကွယ်

မောင့်ရင်ထုလို့ ငိုမိမယ်။

ပုဂံတစ်ခေါက်

*

* ပုဂံတစ်ခေါက်

ဖူးခွင့်ရောက်ခဲ့၊ ကွန်းထောက်ဘဝ

ပြန်ပြောရလျှင်၊ ခဏအိပ်မက်

မက်သည်သို့။

* ရသည့်ခွင့်ရက်

တစ်ရက်နှစ် ရက်မို့ ကြက်ယက်အစာရှာ

ပျာကယာပင့်၊ ထွက်ဝင်မနား

ပြေးရင်းလွှားရင်း၊ ခံစားကြည်နူး

ပီတိထူးနှင့် ၊ ဖူးမြင်မဝ

အားမရခင်၊ မပြန်ချင်လည်း

နှင်တံလက်တို့၊ အိမ်ပြန်ပို့ခဲ့

ဝန်ထမ်းဘဝ၊ လွတ်လပ်မဲ့

ဝမ်းသာတစ်ဝက်၊ ဝမ်းနည်းခဲ့။

* လှည်းဝင်ရိုးသံ၊ တည့်ည့် . . . တဲ့

ပုဂံဘုရား၊ များ လည်းများ ဘိ

များ သည့်အလျောက်၊ အရောက်ခြေဆန့်

အနံ့ဖူးချင်၊ ရင်ခုန်မင်၍

တွင် တွင် မျှော်တမ်း လွမ်းမိရဲ့။

* ပုဂံတစ်ခေါက်၊ ပြန်ဖူးရောက်မို့

လွတ်မြောက်ငှက်သွင်၊ အတောင်ဖြန့်ချင်သည်

စိတ်ရင်ချမ်းမြေ့ . . . ခွင့်လမ်းတွေ .

ချိုး လက်ရေ၍ . . . ဘယ်တစ်နေ့။

အလိုတော် ပြည့်ရင်ခွင်မှာ

* ကြမ္မာကံမြောက်

မဲလာပေါက်၍

တစ်ခေါက်ပုဂံရောက်ခဲ့သည်။

* ပုဂံသွားလျှင်၊ မှာ ကြားချင်သည်

အလျင်ဖူးဘိ၊ အလိုတော် ပြည့် . . . တဲ့

မှာ သည့်စကား၊ နာမှတ်သား၍

ဘုရားဖူးရန်၊ ရောက်ခဲ့ပြန်သည်

ပုဂံအလှ ထိုဒေသ

ဘုရားစေတီများ ပေစွ . . .

* များ လှပေသည်

စေတီဘုရား၊ အစားစားနှင့်

ထင်ရှားထူးသည့်၊ အလိုတော် ပြည့်တွင်

ဖူးဖို့ဝင်သည်၊ အလျင်ရောက်သူ

ခုရောက်သူနှင့် ၊ နောက်လူမစဲ

တဖွဲဖွဲတည်

ဝင်ထွက်ကြသူ လူအပြည့်
လှူဒါန်းကြသူ လူအပြည့်
ကြည်ညိုကြသူ လူအပြည့်
တရားထိုင်သူ လူအပြည့်
ပုတီးစိပ်သူ လူအပြည့် . . .။

* ခြောက်

ဘာအလိုရှိ၊ ဘာအလိုပြည့်ရန်
ဆုထူးပန်၏ ကိုယ်မသိ
ဘုရားဖူးတွေ စည်ပါဘိ
ပုဂံဘုရား အလိုတော် ပြည့် . . .။

(၁၃-၁၂-၉၇)

*

တံဆိပ်မဲ့နယ်နိမိတ်

* စိတ် . . .

တိတ်တိတ်လေးမြူ

ပန်းလိုင် . . .။

* စိတ် . . .

ထိတ်လန့်ပေါက်ကွဲ

ဗုံးလိုကြဲ။

* စိတ် ...

အရိပ်ကိုပင်

တရွှေထင်

* စိတ် ...

အဆိပ်ဆူးလိုမှူး

ဆူးလိုစူး။

* စိတ် ...

အတိတ် ပစ္စုပ္ပန်

မနက်ဖြန်ကို

ရန်ထောင်ရင်း နှုတ်ဆက်

ဖက်နမ်းရင်း စိတ်ကောက်

မြှော ကံတင်ရင်း ဆွဲနှစ်

ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်

ပြန် ဖြစ်လိုက်နဲ့

စရိုက်ဖောက်ပြန်

မြန်မှမြန် ...။

* အဲဒီ စိတ်ပေါ့ ...

တံဆိပ်မကပ်၊ မှတ်ပုံမတင်

ပိုင်ရှင်ထိန်းခက်

ချင့်တွယ်မလွယ်

နယ်နိမိတ်ကျယ်သည်

ပင်လယ်ထက် ...

ကောင်းကင်ထက် ...

မြေပြင်ထက် ...

(၂၇-၂-၉၇)

*

မေ့သူ

* ငယ်စဉ်ကာလ၊ နှလုံးလှခဲ့

ဓနဂုဏ်ရောင် မရှိချိန်

သူနှင့် ကျွန်တော် တွေ့စုံအချိန် ...။

* ငယ်စဉ်ကာလ၊ အပြုံး လှခဲ့

ဘဝဂုဏ်ရောင် မရှိချိန်

သူနှင့် ကျွန်တော် တွေ့စုံအချိန် ...။

* တွေ့စုံအချိန်၊ မရှိချိန်မှာ

အသိထိန်လင်း၊ လှအဆင်းနှင့်

ပဝင်းမီးအိမ် ဆီအပြည့် . . . ။

* ယခုအချိန်၊ နှလုံးမှိန်ပြီ

စည်းစိမ်မိုးထိ၊ သူ့မှာ ရှိ၍ . . . ။

* ယခုအချိန်၊ အပြုံး မှိန်ပြီ

ဂုဏ်သိန်မိုးထိ၊ သူ့မှာ ရှိ၍ . . . ။

* ဖြိုး ဖြိုး ပြည့်ပြည့်

မိုးထိအားလုံး၊ ရှိမဆုံးမှ

နှလုံးမထိန်၊ အပြုံး မှိန်ကာ

မီးအိမ်ဆီခန်း၊ အလင်းကန်းပြီ

လာလမ်း သူမေ့ရောသလား . . . ။ ။

(၆-၂-၉၇)

*

ကျွန်တော် အမေ

* ဆိုးသမျှ

အတိုးချအချစ်ပို . . . ။

* မိုက်သမျှဆိုလည်း

ရိုက်ပြီးမှင့် . . .။

* တောင်းဆိုလည်း မဟုတ်ပြီကို
ပလုံးဆိုလိုလည်း သဘောမထား။

* ရင်ခွင်ကို ခေါင်းတစ်ခါဝှေ့လျှင်
မကောင်းတာ အကုန်မေ့ပါလို့

ဝေ့မျက်ရည် ကြည်နှလုံးနဲ့

ပြုံး ပီတိပွား . . .။

*